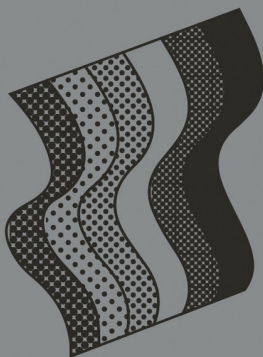
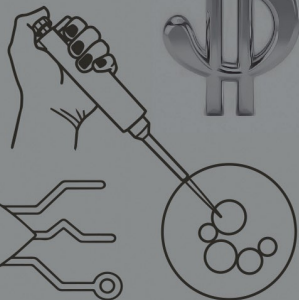
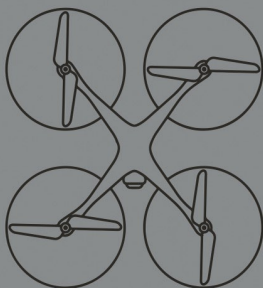

ČIERNY LEV

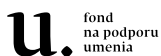
Michal
Hvorecký

Venované Jozefovi

Napísanie zbierky poviedok Čierny lev podporil z verejných zdrojov formou štipendia Fond na podporu umenia a prispel aj na jej vydanie.

© Michal Hvorecký, 2020

© Marenčin PT, spol. s r. o., 2020

Jelenia 6, 811 05 Bratislava

marencin@marencin.sk www.marencin.sk

Cover & Design © Palo Bálik, 2020

Cover photo © Nadja Massun

875. publikácia, 1. vydanie

ISBN 978-80-569-0642-2 (viaz.)

ISBN 978-80-569-0643-9 (ePDF)

ISBN 978-80-569-0644-6 (ePub)

Michal
Hvorecký

ČIERNY
LEV

Intímna vzdialenosť

Zostaňte doma, opakujem, zostaňte doma, a dodržujte intímnu vzdialenosť. Najprv meter a pol, potom dva, nakoniec tri a viac. Skoro nič iné som roky nepočúvala. Už som to dlhšie nevydržala.

Navliekla som si oranžový ochranný odev a vyrazila von. Pri každom pohybe som mätko šušťala. Materiál sľuboval účinnú bariéru proti najširšej škále vírusov a stehy, zvárané ultrazvukom, nepreniknuteľnú ochranu. Na tvár som si nasadila silikónovú masku. Ozaj dokonale upravená na prvý skutočný tinder.

Naposledy sme sa videli tak dávno, že mi to pripadalo ako v inom živote. Spoznali sme sa ešte v ozajstnej škole, a vzájomné očarenie pretrvalo. Štrnásťdňové vírusové prázdniny sa zmenili na nekonečné. Už nikdy sme sa nezišli v lavici v triede. Učiteľku sme pozorovali iba na obrazovke. Vyučovanie, krúžky, záujmy, omše – všetko z domu, online, digitálne; pri monitore som sa naučila geometriu, zemepis aj nemecký jazyk a ponorila sa do tajov virológie, nového povinného predmetu.

Bližšie sme sa spoznávali cez obrazovku, baiduili sme sa, lenovovali, huaweili, xiaomilovali, a tí, ktorí si to mohli dovoliť, sa aj elonmuskovali. Počas pandémie sme na celé mesiace stratili kontakt, vôbec nefungovala elektrina, potom sme spojenie zložito obnovovali a dlho sme zostali nerozluční. Dospievali sme, často sme četovali, čítali sme si navzájom na pokračovanie najmilšie elektronické knihy, hrali sme hry, sledovali staré seriály, hádali sme sa do krvi a znova sme sa zbližovali. Nedávno som si preňho vyzliekla tričko, túžil ma konečne uvidieť nahý, úpenlivo ma o to prosil, a splnila som mu to pod podmienkou, že on zostane oblečený. Dodržal slovo. A červenal sa viac ako ja. Mala som ho čoraz radšej.

Vzťah mi pomohol vyrovnať sa so smrťou rodičov. Naši sa po desivej tretej mutácii vírusu pripojili k sekte kajúcnikov. Epidémiu považovali za boží trest a každú chvíľu očakávali druhý príchod spasiteľa. Surfovali z jednej sociálnej siete na druhú a predvádzali trýznivé obrady. Potom vyrazili na procesiu, ktorá mala trvať tridsaťtri dní, no po pár hodinách ich pred kostolom skosilo. Stolári im vyrobili truhly z mäkkého dreva, aby telá čo najskôr zhnili, vtedy sa ešte pochovávalo individuálne, neskôr už len v masových hroboch. Cintoríny sa tiahli až po obzor. Nalinkované rady hrobov bez kvetín vymetal vietor. Miesta rovnosti, kde sa všetko dokonale vyhládza. Ležali tam natlačení ľudia, tváre, výdychy, srdcia, krvné obehly, žľazy. Každá hruda presiaknutá tým, čo kedysi tvorilo život. Pri pohľade na ne som sa rozhodla stať lekárkou.

Mama a otec ho opustili, len čo sa nakazil. Wuhanských sirôt pribúdalo. Začala sa najtemnejšia hodina v histórii našej krajiny, vyhlásil mladý premiér tesne pred tým, ako sa počas streamu udusil.

Spojilo nás, že sme obaja zostali sami. S ním som sa ani uväznená medzi štyrmi stenami necítila osamelá, občas sme sa dotkli aspoň cez monitor, a brušká prstov sa mi chveli.

Naučila som sa nové slová: úmrtnosť, smrtnosť, premorenie. Počúvala som protirečivé rady. Treba piť vodu. Nie, vodku. Ráno polievkovú lyžicu octu, večer dve. Prejedať sa. Postiť sa. Odísť do tepla, nie, najprv do zimy.

Istý čas ešte križovali oblohu lietadlá duchov, aby si aerolínie udržali drahé cestovné trasy, ale zanedlho sa nebo vyčistilo. Odhadovalo sa, že zahynula tretina obyvateľov. Neopatrných sa zmocňovala škaredá horúčka, niektorých v spánku, ďalších pri chôdzi. Vozovky sa vyprázdnil, len raz za čas ešte prichádzali autonómne autá s húkačkami a roznášali trvanlivé potraviny. Takmer dennodenne som musela urýchlene riešiť nové problémy: chýbajúce zásoby, online nákup výstroja, nedostatok náradia.

Pančované antivirotiká mali cenu zlata. Za jednotku intenzívnej starostlivosti pacienti ochotne prepísali svoj byt. Za ventilačné respirátory ľudia páchali hroznými veci a díleri to zneužívali.

Museli sme zostať dokonale izolovaní a čistí, aby sme prežili. Určite aj preto mladých tak priťahovali špinavosti. Inak by prvé e-voľby nevyhral nepredvídateľný fanatik, čo vírus označil za židovský vynález, a nakazení by sa nevyháňali do rómskych osád, kde sa údajne jedia netopierie polievky.

My dvaja sme si opakovali, že napriek všetkému musíme vydržať, nesmieme sa vzdať. Po deviatich rokoch znova nasnežilo. Postupne sa vrátili štyri ročné obdobia. Kvalita ovzdušia dosahovala hodnoty ako pred storočím. Priemerná teplota klesla o tri stupne.

Vláda však naďalej ignorovala práva nakazených seniorov, ktorí o splnení svojich požiadaviek mohli len snívať. Nikoho nad sedemdesiat už roboti nebrali do sanitiek. V pasci zostali aj davy medicínskych migrantov v pohraničných táboroch.

Obaja sme báдали v lekárskech online skupinách, ktoré intenzívne vylepšovali vakcínu. Až do úplného vyčerpania sme pod mikroskopmi na nete pozorovali premenlivé okrúhle, oválne aj podlhovasté vírusy s ich špirálovou symetriou a strašidelnými kyjakovými výbežkami.

Aktivizovali sa preživší a zvažovali, čo ďalej so svetom, ktorý sa pomaly uzdravoval. Vedeli sme, že už nemôžeme žiť ako dosiaľ, ale predstavy sa rôznili aj si odporovali. Pomáhali sme prepájať talentované mozgy, vedecké tímy, kvantové počítače aj umelé inteligencie. Tešilo nás, že sa po kolapse kreatívnej ekonomiky preberala aj kultúrna scéna. Hovorili sme si, že ideme spolu do divadla, keď sme si sadli k tabletom a so zatajeným dychom pozorovali hercov, ktorí skúšali hru každý u seba doma a stretávali sa na virtuálnom javisku. Zúčastňovali sme sa na webových politických demonštráciách, na výstavách a koncertoch, s prstom na displeji sme sa prechádzali po svetových galériách a zoomovali obrazy starých aj nových majstrov. Cestovali sme po naskenovaných pamiatkach a historických štvrtiach. Diskutovali sme, do úmoru polemizovali, nahlas premýšľali, písali a stále znova prepádali pochybnostiam. Horúčkovitá činnosť nás dvoch ešte viac primkla k sebe, už sme ani nevypínali spojenie a zostávali sme v styku dvadsaťštyri hodín,

zaspávala som s jeho hlasom a budila som sa s piesňou, ktorú u seba pustil. Naša blízkosť prekonala vzdialenosť.

No aj tak ma omračovala predstava, že sa s ním opäť stret-nem osobne. Obišla som vyrabované obchody so zaniknutými značkami. Cez filter ostro prenikal puch hĺbkovej dezinfekcie, roztrúsenej navôkol. Zeleň bujne zarástla priestranstvá aj bu-dovy. Kde-tu sa sporadicky mihli lekári vo vtáčích maskách. Pri múre na hradbách som sa začítala do zoznamov nezvestných chorých aj do poďakovaní obetavým lekárom i sestram. Poná-hľala som sa ďalej, dohodli sme sa, že sa stretneme pri škole ako kedysi.

Na ošarpanej budove rástli stromy a machy, z otvorenej brány vybehla líška, na komíne sídlili bociany a krmili mladé. Dlho som rozmýšľala, čo mu poviem, keď nastane táto chvíľa. Ešte nikdy som nečakala tak netrzeplivo a neisto, s tlčúcim srd-com a zovretým hrdlom.

Tiež prišiel v kombinéze, v žltej, s tvárou zahalenou zná-mym hrubým rúškom z nanovlákieň, za ktoré sa kedysi na čier-nom trhu platili astronomické sumy. Dívali sme sa na seba cez priezory, opatrne sme prekonávali intímnu vzdialenosť a mätko sme šušťali. Nepadlo medzi nami ani slovo. Zvláštne, stáť takto blízko iného človeka. Keď sa nám stretli pohľady, naraz sme pre-pukli do čudného smiechu, aký vychádza z ochranných masiek. Potom sa nám prepleťli prsty a dlane sa pevne stisli. Už som zabudla, aký to je pocit. Akoby som mala horúčku. Do slúch udierala krv, na čelo vyskočili kvapky potu a dych sa mi zatajil tak, až mi stúpala šija.

We Are
Family

Zákony neplatili. Najprv ešte nie, potom už nie. On myslí srdcom. Nie je ako oni. Píše si aj s tisíc ľuďmi naraz, väčšinou s dievčatami. Pýtajú sa ho na politiku, a keď koketujú, tak s nimi koketuje. Z esemeskovej komunikácie má šesť detí. Každému bábu dopraje vlastnú mamu.

We are family. I got all my sisters with me.

Rodina je otec, mama a deti. Maximálne mama, mama, mama, mama, mama, mama, mama a moje deti! Nič iné! Dvaja teploši a dieťa? Zvrátené! Jemu neprekáža, keď sa majú radi, neprekáža mu, keď si to robia ani keď sa ľúbia a šukajú si ritky, ale nech zo svojej úchyľky netvoria rodinu! Sme kresťanský národ, kurva.

We are family. Get up everybody and sing.

Pochádzal z chudobných pomerov. Nenarodil sa so zlatou lyžičkou v ruke ani na striebornom vankúši. Otec od nich odišiel, keď mal chlapec dva roky. Na desiatu si robil chlieb s maslom a džemom, a keď sa džem minul, natrel si pečivo horčicu. Mäso na obed bolo ako Vianoce.

We are family. I got all my sisters with me.

Pozeral vianočný program na ORF. Dole na obrazovke bežala lišta: Frau Müller 400 šilingov, Herr Christian 1000 šilingov. Pýtal sa babičky, čo to znamená. Príspevky rodín, ktoré pomáhali iným. Rozhodol sa prvýkrát darovať deväťdesiat tisíc. Na vtedajšie pomery polovica domu. Keď sa pýtal babky, koľko má dať, povedala mu: koľko môžeš.

We are family. Everyone can see we're together. As we walk on by.

V zaváraninových fľašiach doviezli šesť kíľ heroínu na šiestich autách, každé vozidlo viezlo kilo. Drogy pochádzali z Turecka a sprostredkovali ich pašeráci z Bangladéša. Colníkov

mal kúpených. Na hraničnom priechod Jarovce – Kittsee v ten deň chýbal cvičený pes. Lenže o akcii sa dozvedel operatívec kontrarozvedky.

We are family. (And) and we fly just like birds of a feather. I won't tell no lie.

Jeho komplic Martin skončil na drogách a zmizol, neexistuje. Nikto nenahlásil jeho nezvestnosť, nikdy sa nezačalo pátranie po zmiznutej osobe. Nikomu nechýba ani sa s ním nedá skontaktovať. Vraj ho vyviezli do zahraničia a zlikvidovali.

We are family. No, we don't get depressed.

kolko si oslavila zlatko?

sladkych 15

a co prave robkas milaaacik?

idem sa kuuuuuupat

pridem k tebe vytrtkaaaameeeeeeee saaaaaaa

tesim sa na tebaaaaaaaaa

We are family. All of the people around us they say. Can they be that close?

Kopal tehotnú matku svojho dieťaťa do brucha a do tváre. Ešte len zakladal stranu. Dostal sa aj do správnej rady VŠMU. Zuzanu podvádzal s Andreou a popri nej mal Simonu a tú dlhonoú moderátorku Janku, s ktorou potom splodil Miška, a šušká sa, že čakajú ďalšie. Z paralelného vzťahu s Marcelkou, neskoršou poslankyňou, sa narodila Matilda Frederika. To už je veľká slečna. Na Instagrame postuje dráždivé fotky. V ďalších voľbách by chcela kandidovať, ale oco s mamou sa rozhádali.

We are family. Just let me state for the record. We're giving love in a family dose.

Kšeftovať začal za socializmu. Roku 1988 si dal inzerát, že predá počítač. Ozvalo sa mu desať štátnych firiem. S jedným podnikom sa dohodol. Vycestoval do Západného Nemecka, nakúpil za dvestotisíc korún a doma predal za milión. Kompjútrem písal na iné osoby, lebo súdruhovia mu zakázali podnikáť vo veľkom. Počas Nežnej mal na účte štyri milióny. Po prevrate veksloval. Robil biletára, predával zmrzlinu aj lupienky pred štadiónom, roky prevádzkoval stánok s cukrovou vatou.

Východní Nemci menili marku jedna k jednej, tak zašiel do Štátnej banky a nakúpil stotisíc DDR-mariiek po tri koruny. Vzápätí ich predal v rakúskej zmenárni po päť.

We are family. I got all my sisters with me.

Neskôr vozil tony striebra, neplatil clo ani dane a načierno dodával tovar do zlatníctiev a klenotníctiev.

We are family. Hey, y'all! I got all my sisters with me.

Okamžite by zavrel hranice. Migranti, samý jadrový fyzik, lekár, operatér, samá absolútna špička, ktorá konečne zachráni Európu z hospodárskeho poklesu, no len vitajte. Len poďte, všetci čierni z Eritrey. A keď náhodou Slováci niekoho nezoberú, tak si EÚ vypýta za jedného dvestopäťdesiatitisíc pokutu.

We are family. Get up everybody and sing!

Dal jej dáke peniaze. Pôsobila ako normálna žena, ktorá nevie užiť decko. Nemal pocit, že je kšeftárka a objednávatelka vraždy. Dohodovala chlapom tínedžerky zo sociálnych zariadení. Lenže jedna chudera ušla a prasklo to. Zariadenie čelilo obvineniam zo zneužívania chovankýň. Má rád ženy, to je normálna vec. Treba súrne riešiť demografickú krízu! Je to muž činu. Nesľubuje, koná. Zlatunký Arturko ešte nevie, ako to povedať. Ale keď vidí bábätko, hovorí: Tatinko mi kúpi bračeka.

We are family. Living life is fun and we've just begun.

Sedel v aute s bossom, keď sa spustila sprška zo samopalu. Pravú ruku zavraždili guľkou do tyla. Išli po nich Dedičovci aj obe Hlavy. Polovica bývalej skupiny je mŕtva. Partia od prašiaka. Chodili spolu na dovolenky na Kubu. Jura odsúdili na osemnásť rokov za riadenie zločineckej skupiny. A on sa stal poslancom.

We are family. To get our share of this world's delights.

High hopes we have for the future.

Potreboval vysokú a našiel si dáku Stredoeurópsku na dedine. Veľmi veľa ich vzniklo kade-tade. Ani prijímačky nerobil, len zo študijného poslali faktúru a dalo sa dokonca aj bez. Zapáčil sa mu odbor environmentálne manažerstvo a ochrana a využívanie krajiny. Dobré to znelo. Spolužiaci ho nikdy nevideli. Nemohol vysedávať na trápnych prednáškach a počúvať chudákov, čo nezarobili na slanú vodu. Mal svoj biznis, nebol čas na

sprostosti. Štúdium ukončil prácou Zmena klímy a bioklimatický potenciál cestovného ruchu Oravy. Zvládol to ľavou zadnou, ani to nebolo drahé. Šikovná agentúra sa o všetko postarala, ani nepotreboval osobné stretnutie. Záverečnú prácu mu ešte aj vytlačili v najdrahšej väzbe, normálne to vyzeralo ako kniha. A titul na vizitke vyzeral veľmi pekne.

We are family. Get up everybody and sing.

Polovicu detí nepozná. Nemajú ani jeho meno. Miškinho nevlastného brata splodil s černoškou.

We are family. And our goal's in sight. No, we don't get depressed.

Bude drahá nevesta. Chce ministerstvo vnútra. A chrániť tradície.

We are family.

Z hotelových rezortov si často bral uteráky. Zaplatil tam také sumy, aj tisícpäťsto za noc, takže to nepovažoval za problém. Na strednej mal jediné nohavice, aj tie sa párali. Keď si ich vypral a nestihli vyschnúť, šiel do školy v mokrých gatiach.

We are family. Living life is fun and we've just begun. Get up everybody and sing, sing it to me!

Keď mama dostala výplatu, vždy zobrala celú bandu detí z ulice na kolotoče do lunaparku. Aj s málom sa podelili. Škoda, že už toľkí kamaráti nežijú alebo sedia vo väzení. Rodina si pomáha. A my všetci na Slovensku sme rodina.

Čierny lev